

[Henry Christensen.]

fund, staten eller de andre kommuner. Den begrundelse kan selvsagt ikke accepteres ud fra et samfundsmæssigt helhedssyn.

Der er derfor meget stærke grunde — sociale såvel som lighed mellem kommuner — til at sikre gennemført en begrænsning i adgangen til at vælge den kommunale skattebyrde over på grundskylden.

Venstres forslag bygger på et loft, hvor efter den kommunale grundskyldpromille ikke må være højere end den kommunale skatteprocent.

Jeg skal i øvrigt ikke gå i enkeltheder om forslaget tekniske sider, som vi er rede til at drøfte nærmere under lovforslagets behandling.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgenn, fredag den 26. november, kl. 10 med eneste sag på dagsordenen:

Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om midlertidig importafgift.

Mødet hævet kl. 15.46.

23. møde.

Fredag den 26. november kl. 10.

Første næstformand (Grete Hækkerup): I skrivelse af gårs dato meddeler justitsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om voldgift

og

forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Kapring af luftfartøj).

Medlem af folketinget Lennart Larson har meddelt mig, at han ønsker til økonomi- og budgetministeren at stille følgende spørgsmål:

„Hvad agter ministeren at foretage for at reducere de krav, centralforvaltningen stiller til kommunerne vedrørende institutionsbyggeri?“

Medlem af folketinget Jens Chr. Christensen har meddelt mig, at han ønsker til justitsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Vil ministeren overveje i den kommende revision af ægteskabslovgivningen at skærpe reglerne for den enkelte ægtefælles egenmægtige råden over fællesboets midler, f. eks. ved kaution?“

Medlem af folketinget Per Dich har meddelt mig, at han ønsker til ministeren for offentlige arbejder at stille følgende spørgsmål:

„Agter ministeren at sikre, at rejsende til Grønland med SAS over Søndre Strømfjord ligestilles med andre flyrejsende inden for landets grænser?“

Spørgsmålene vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommende spørgetid.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om voldgift*.

I modsætning til, hvad der er tilfældet i de fleste andre lande, findes der ikke her i landet nogen almindelig lovgivning om voldgift, men reglerne herom har stort set udviklet sig på grundlag af retspraksis og enkelte bestemmelser i lovgivningen, herunder især reglen i Danske Lov om, at afgørelser, der træffes af voldgiftsmænd i henhold til parternes aftale, er bindende og ikke kan underkendes af domstolene.

Det foreliggende lovforslag bygger på en betænkning afgivet af justitsministeriets voldgiftsudvalg i 1965 og en udtalelse fra retsplejerådet. Voldgiftsudvalget, retsplejerådet og de hørte myndigheder og organisationer har alle været enige om, at der ikke er behov for en detaljeret lovgivning om voldgift. Udvalget har som begrundelse herfor bl. a. anført, at det gennem århundreder ikke blot har været muligt at bilægge tvistigheder ved voldgift uden detaljerede lovrregler herom, men at det netop på grund af den manglende lovgivning har været muligt på grundlag af bestemmelsen i Danske Lov og under domstolenes kontrol at etablere en

[Justitsministeren.]

smidig og hensigtsmæssig retstilstand på dette område.

Jeg kan tiltræde, at der ikke er behov for en detaljeret lovgivning om voldgift, og forslaget indeholder derfor alene forskellige bestemmelser, som man i praksis føler et behov for, og som kan anses for egnede til styrkelse af voldgiftens funktioner, samt enkelte grundlæggende regler, som i det væsentlige svarer til gældende ret.

Af hovedpunkterne i forslaget skal jeg fremhæve:

Det fastslås, at domstolene efter påstand skal afvise en sag om en tvist, der efter aftale mellem parterne skal afgøres ved voldgift.

Domstolene afskæres som hovedregel fra, medens en voldgiftssag verserer, at tage stilling til, om voldgiftsretten er kompetent til at afgøre tvisten.

Der åbnes mulighed for at få bistand fra domstolene til gennemførelse af en voldgiftssag i tilfælde, hvor den ene part nægter at medvirke til behandlingen. Bistand ydes bl. a. til udpegning af voldgiftsmænd og fastsættelse af stedet for voldgiften.

Domstolene kan efter anmodning efterprøve indsigelser mod en voldgiftsmands habilitet og voldgiftsrettens fastsættelse af sit honorar samt yde bistand til optagelse af bevis efter retsplejelovens regler.

Det bliver lettere at gennemtvinge opfyldelsen af en voldgiftskendelse, idet det foreslås, at voldgiftskendelser skal kunne fuldbyrdes efter retsplejelovens regler om tvangsfuldbyrdelse af domme. Efter de gældende regler kan en voldgiftskendelse ikke fuldbyrdes, før der er tilvejebragt en eksigibel dom ved de almindelige domstole.

Forslagets gennemførelse åbner mulighed for, at Danmark kan tiltræde konventionen af 10. juni 1958 om anerkendelse og fuldbyrdelse af udenlandske voldgiftskendelser (New York-konventionen) og konventionen af 21. april 1961 om international handelsvoldgift (Genèvekonventionen). Tiltrædelse af disse konventioner vil under hensyn til det voksende handelssamkvem være af stor betydning for erhvervslivet.

For så vidt angår de øvrige bestemmelser, skal jeg indskrænke mig til at henvise til forslaget og de bemærkninger, der ledsager det.

Forslagets gennemførelse nødvendiggør en mindre ændring af lov om retsafgifter. Forslag herom fremsættes samtidig af finansministeren.

Med disse ord skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Endvidere har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Kapring af luftfartøj).*

Medens kapring af luftfartøjer tidligere kun forekom yderst sjældent, har man i de senere år oplevet et betydeligt antal tilfælde. Endnu er der ikke sket kapring af et dansk luftfartøj, men i sommeren 1970 blev polske passagerfly i to tilfælde tvunget til at ændre kurs og lande i Danmark.

På baggrund af den voldsomme stigning i antallet af kapringer og de betydelige farer og ulemper, som herved påføres hele den civile luftfart, er der rejst krav om, at staterne træffer effektive forholdsregler mod sådanne handlinger.

Spørgsmålet er taget op på internationalt plan. På initiativ af ICAO — Den internationale Organisation for civil Luftfart — er der udarbejdet en konvention om bekæmpelse af ulovlig bemægtigelse af luftfartøjer. Konventionen blev vedtaget den 16. december 1970 og er ratificeret af så mange stater, heriblandt Norge og Sverige, at den trådte i kraft den 14. oktober 1971.

Det fremsatte lovforslag har til formål at muliggøre, at også Danmark kan ratificere konventionen.

Denne pålægger staterne pligt til at fastsætte regler, der gør det muligt for dem at foretage strafforfølgning af kapring af luftfartøjer og i et vist omfang af voldsforbrydelser begået i forbindelse med kapringen uden hensyn til, om der ud over gerningsmandens tilstedeværelse foreligger nogen tilknytning til staten.

Konventionen pålægger endvidere staterne pligt til at fastsætte strenge straffe for kapring af luftfartøjer.

For at tilvejebringe den strafferetlige jurisdiktionskompetence, som konventionen kræver, foreslås der i straffelovens § 8 indføjet en bestemmelse, der gør det muligt for danske domstole at pålægge straf for en hvilken som helst kapring af et luftfartøj og for visse voldsforbrydelser begået i forbindelse med kapringen.